

ganste sikkert, det var fuldtommen tilstrækkeligt, naar det udtales i Landstingets Betænkning, og den ærede Ordfører har udtalt det. Den ærede Minister har jo ogsaa selv erkendt, at Principet var fuldstændig rigtigt, og jeg skal for mit Bedkommende ogsaa erkende det. Derfor vil jeg tillade mig at opfordre ærede Medlemmer til at stemme mod Forslaget, da den ærede Minister jo ikke synes om denne Vending, og da den forekommer mig at være meget utilstrækkelig begrundet, og da den let kunde give Anledning til Mistydning og allerede synes at have givet Anledning til Mistydning, ogsaa i Folketinget og Præsien, som om man sigtede til en vis bestemt Person, om hvem saa den ærede Ordfører vil udtale sin Dom: usømmelig, upassende osv., maatte efter et Konversationsleksikon eller „Biografisk Leksikon“. Men opfattes det saaledes, er det en Grund mere til ikke at gaa ind paa dette Vendingforslag. Skulde vi i det hele taget under den nuværende politiske Situation og navnlig under den Forudsætning, at Finansaaret udløber i Morgen, til at gøre Rettelser paa saadanne Bagateller og saadanne Smaapunkter, kommer Landstinget ikke alene ud over det System, som det ærede 2det Medlem for 11te Kres (Th. Nielsen) troede var rigtigt, nemlig at der slet ikke maatte gøres Rettelser, hvilket jeg aldrig har billiget og heller aldrig vil billige, men jeg tror, at Landstinget da vilde komme ud over det, vi alle maa erkende for en sund konstitutionel Ordning, at Landstinget skal ved Revisionen af Finansloven, saaledes som den kommer fra Folketinget, ikke fortabe sig i saadanne Pettesser, som en Bevilling paa 1,000 Kr. er.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 11te Kres har Ordet for en kort Bemærkning.

Th. Nielsen: Jeg tror, at man gavner de paagældende Personer mest, som der her er Tale om, nemlig dem, der nyde de 2-åarige Understøttelser, ved ikke at komme for meget ind paa personlige Spørgsmaal. (Det. Hansen: Det har jeg heller ikke gjort.) Jeg tror, man helst maa lade den Sag ligge, da den ærede Minister jo selv har sagt, at skulde han komme til den Erkendelse, at de alle fortjene at faa, var der jo Tillægsbevillingen tilbage, og der er jo ogsaa endelig den ubestemte Konto. — Naar den sidste ærede Taler (Det. Hansen) talte om, at der maatte ikke gøre sig Tendens gældende ved Teatret, ja, saa er jeg saamænd ikke kloget, end at der har

været Tendens hele Tiden. Der er ogsaa Tendens baade i Ibsens og Bjørnsøns Stykker. Da der har været Tendens til den anden Side, har Balancen ved Teatret ikke været bedre, og jeg ved ikke, om den ærede Taler mener, at der nu er kommet Tendens til den modsatte Side; saa det viser jo kun, at det er lige galt for Balancen, i hvilken Retning Tendensen end gaar.

Ordføreren (Steffensen): Jeg skal først med Hensyn til Medføttelsen af 15,000 Kr. til Lærerindens Uddannelse bemærke, at det ikke er Meningen, at Statsseminariet skulde træde i Stedet for disse Bevillinger og være, som det ærede Medlem sagde, en Erstatning mere i pompøs Form derfor, og at Forholdet saa er det, at da vi alle maa mene, at et Seminarium saa vi i ethvert Fald ikke i en meget nær Fremtid, kunde vi nu godt forhøje Bevillingen. Nej, min Opfattelse er den, at ogsaa naar Seminariet kommer, maa vi beholde en Konto svarende til den, der nu er paa Finansloven, og som vi nu her tale om, idet det vel ikke er Meningen at slaa de private Uddannelsesanstalter ihjel. Men naar der nu er Spørgsmaal om, hvorledes vi skulle stille os over for en saadan Forhøjelse, er det naturligt, at disse to Spørgsmaal maa tages op i Forbindelse med hinanden. Derfor skal jeg fremdeles tilraade, at vi blive staaende ved det Beløb, der hidtil er bevilget, og som jeg antager har været saa nogenlunde tilstrækkeligt. — Med Hensyn til Teaterspørgsmaalet finder jeg ingen Anledning til at komme tilbage dertil.

Derimod skal jeg med Hensyn til Medføttelsen af Summen paa Konto VI. A. 3. gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem. Der ligger ikke noget særligt bagved. Det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem antog, at der ikke er nogen Logisk Forbindelse mellem Begrundelsen og Konklusionen, nemlig Udstemningen af de 1,000 Kr. Thi der er en saadan Forbindelse. Hvis det ærede Medlem havde læst lidt mere opmærksomt, hvad der staar i Betænkningen, vilde han ogsaa have været opmærksom derpaa. Det er nemlig et Spørgsmaal, der har været fremme ved tidligere midlertidige Bevillinger, hvor Rigsdagen Nar efter Nar blev ved at forlange, at de kun skulde være midlertidige, men man kom ikke videre, thi man satte det kun i Betænkningen og kom med Udtalelser derom i Salen. Derfor er det, jeg mener, at nu bør man ikke blive staaende ved en Udtalelse fra Udvalgets Flertal eller fra Ord-